

Έκθεση μνημείο οργουελικής κυνικής αληθείας για να δικαιολογηθούν οι απολύσεις

Παναγιώτης Σωτήρης

Η περιβόητη «Έκθεση Αξιολόγησης» των ελληνικών ΑΕΙ ως προς τις διοικητικές τους δομές, η οποία πληρώθηκε 115.500 ευρώ στην ιδιωτική εταιρεία TEC S.A. και η οποία υποτίθεται ότι θα έδινε τη δυνατότητα να γίνουν «διορθωτικές παρεμβάσεις», ώστε να αποτραπούν οι απολύσεις διοικητικών υπαλλήλων, στην πραγματικότητα είναι μνημείο οργουελικής κυνικής αληθείας για να δικαιολογηθούν οι απολύσεις.

Η έκθεση ξεκινάει παραθέτοντας τους ευρωπαϊκούς μέσους όρους ως προς τις αναλογίες διοικητικού προσωπικού ανά αριθμό φοιτητών και ακαδημαϊκού προσωπικού ανά αριθμό διοικητικών. Χρησιμοποιεί δύο πεδία αναφοράς: ένα που αφορά του εθνικούς μέσους όρους και έναν που αφορά ένα επιλεγμένο δείγμα ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Τα αποτελέσματα είναι συντριπτικά. Στην Ελλάδα έχουμε 1,39 διοικητικούς υπαλλήλους ανά 100 ενεργούς φοιτητές, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 6,2 διοικητικοί / 100 φοιτητές και στο επιλεγμένο δείγμα πανεπιστημίων 7,91 διοικητικοί / 100 φοιτητές. Επίσης, στην Ελλάδα έχουμε 22 διοικητικούς υπαλλήλους ανά 100 μέλη διδακτικού προσωπικού όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 87 διοικητικοί / 100 διδάσκοντες και για το επιλεγμένο δείγμα πανεπιστημίων 140 διοικητικοί / 100 διδάσκοντες.

Με βάση τα δεδομένα που παραθέτει η έκθεση θα περίμενε κανείς να είναι αυτονόητο να ζητηθεί τουλάχιστον ο τριπλασιασμός του αριθμού των διοικητικών υπαλλήλων στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Όμως, η έκθεση κάνει μια τεράστια μεθοδολογική κυβίστηση, δηλώνει ότι εξαιτίας διαφορετικών συνθηκών δεν έχουν «εφαρμοσιμότητα» οι ευρωπαϊκοί δείκτες στην ελληνική

περίπτωση και υπολογίζει με βάση άλλα κριτήρια, παρόμοια με τους περιβόητους δείκτες Κυριαζή που αξιοποιήθηκαν για την νομιμοποίηση των διαθεσιμοτήτων / απολύσεων: αριθμός τμημάτων, δομών, βιβλιοθηκών, εργαστηριακός ή μη χαρακτήρας των τμημάτων, γεωγραφική διασπορά. Το αποτέλεσμα είναι τρομακτικές προτάσεις όπως π.χ. η πρόταση ότι οι μεγάλες βιβλιοθήκες όπως του Πανεπιστημίου Κρήτης ή του ΕΜΠ ή του ΑΠΘ μπορούν να λειτουργήσουν (και μάλιστα με διευρυμένο ωράριο) με... 5 υπαλλήλους η κάθε μία.

Το αποτέλεσμα είναι ότι κατορθώνουν να προτείνουν για τα 8 πανεπιστήμια που είναι στο στόχαστρο των διαθεσιμοτήτων/απολύσεων 402 θέσεις διοικητικού προσωπικού λιγότερες από τις προτάσεις των ιδρυμάτων. Είναι δε χαρακτηριστικό ότι ακόμη και με αυτούς τους δείκτες στατιστικής αληθείας παραδέχονται ότι στο ΑΠΘ χρειάζονται 278 υπάλληλοι πέραν των οργανογραμμάτων, στο Θεσσαλίας 63 και στο Πατρών 115. Όμως, την ίδια στιγμή απαιτούν 218 λιγότερους στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, 83 στο ΕΜΠ, 112 στο Κρήτης, 47 στα Ιωάννινα και 398 στο ΕΚΠΑ (πάντα σε σχέση με τα οργανογράμματα).

Με αυτό τον τρόπο καταλήγουν σε μια αναλογία 2 διοικητικών / 100 φοιτητές που εκ των πραγμάτων είναι διαλυτική για τη λειτουργία των ιδρυμάτων και ουσιαστικά απλώς προλειαινούν το έδαφος για τις μαζικές απολύσεις για τις οποίες η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί απέναντι στην Τρόικα.

Άλλωστε, στην πρόσφατη συνάντηση που είχε ο Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης Κ. Μητσοτάκης με την ΠΟΣΔΕΠ η κυβερνητική τοποθέτηση ήταν ξεκάθαρη: είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε απολύσεις, όσα έλεγαν οι «συμφωνίες» Αρβανιτόπουλου με ΕΜΠ και ΕΚΠΑ δεν αποτέλεσαν ποτέ κυβερνητική θέση. Αντιλαμβάνεται κανείς ότι και το πυροτέχνημα Λοβέρδου ότι εάν η Έκθεση Αξιολόγησης βγάλει επιπλέον ανάγκες θα δώσει παραπάνω θέσεις ήταν ανάλογης εγκυρότητας. Άλλωστε, ακόμη και η έκθεση απολύσεις προτείνει σε τελική ανάλυση.

Με αυτά τα δεδομένα γίνεται σαφές ότι η λύση για το μέλλον της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης δεν βρίσκεται ούτε στον αγώνα δρόμου για τη συμμόρφωση με την κυβερνητική πολιτική (ποιος θυμάται εκείνες τις προτροπές να ψηφιστούν με κάθε τρόπο οι «Οργανισμοί» γιατί έτσι θα αποτραπούν οι απολύσεις;) ούτε φυσικά στην ελπίδα σε «συμφωνίες» και «συνεννοήσεις» με την κυβέρνηση της καταστροφής. Μόνη λύση είναι η σύγκρουση. Διαφορετικά απλώς θα μετράμε τις πληγές μας...

Ο Παναγιώτης Σωτήρης είναι μέλος της ΕΓ της ΠΟΣΔΕΠ

